

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 498/2025-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a sudcov Libora Duľu a Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **BENETEL, s.r.o.**, Riadok 58, Ružomberok, IČO 36 369 683, zastúpenej JUDr. Bohumilom Novákom, advokátom, Horná 27, Banská Bystrica, proti postupu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v konaní o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 31S/87/2021 z 31. januára 2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručенou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 12. augusta 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“), ktorý rozhoduje o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) vydanému 31. januára 2023 pod sp. zn. 31S/87/2021. Navrhuje, aby ústavný súd prikázal najvyššiemu správnenému súdu konať v konaní sp. zn. ZA-31S/87/2021 bez zbytočných prietahov a priznal jej primerané finančné zadost'učinenie 5 000 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Ústavný súd v úvode poukazuje na to, že sťažovateľka podala ústavnú sťažnosť s takmer totožným obsahom 30. januára 2025, v ktorej namietala porušenie totožných práv v totožnom konaní. Ústavný súd uznesením č. k. II. ÚS 72/2025-9 z 12. februára 2025 (ďalej len „uznesenie z 12. februára 2025“) rozhodol o odmietnutí ústavnej sťažnosti. Dôvody odmietnutia ústavnej

sťažnosti sťažovateľky spočívali aj v tom, že ku dňu podania ústavnej sťažnosti konanie o kasačnej sťažnosti pred najvyšším správny súdom trvalo 1 rok a 9 mesiacov, pričom táto dĺžka konania je s prihliadnutím na ustálenú rozhodovaciu prax ústavného súdu akceptovateľná.

3. Napriek tomu, že ústavný súd sťažovateľku upozornil už v uznesení z 12. februára 2025 na skutočnosť, že v podaní neuviedla spisovú značku konania vedeného pred najvyšším správny súdom, sťažovateľka túto spisovú značku neuviedla ani v tejto aktuálnej ústavnej sťažnosti. Tiež ani tentokrát nepriložila k ústavnej sťažnosti žiadne prílohy (s výnimkou plnomocenstva, pozn.), preto ústavný súd, ktorý nie je súdom vyhľadávacím, vychádza výlučne z údajov uvedených v ústavnej sťažnosti.

4. Sťažovateľka namieta, že konanie pôvodne vedené krajským súdom pod sp. zn. 31S/87/2021 o preskúmanie opatrenia daňového úradu (ktorým nevyhovel žiadosti sťažovateľky o zaplatenie úroku za oneskorené vrátenie daňového preplatku podľa § 63 ods. 4 a 6 zákona Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov, pozn.) je poznačené zbytočnými priet'ahmi. Poukázala na to, že správnu žalobu podala 6. októbra 2017. Rozhodol o nej krajský súd prvým rozsudkom sp. zn. 31S/128/2017 z 13. júna 2018. V odvolacom konaní Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) tento rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie rozhodnutím sp. zn. 4Sžfk/43/2019 z 2. apríla 2019. Po vrátení veci krajský súd vydal v poradí druhý rozsudok sp. zn. 31S/39/2019 z 2. októbra 2019, ktorým napadnuté opatrenie daňového úradu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Proti tomuto rozsudku daňový úrad podal kasačnú sťažnosť, o ktorej rozhodol najvyšší súd rozhodnutím sp. zn. 4Sžfk/70/2019 zo 4. mája 2021 tak, že rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. Následne krajský súd vydal v poradí tretí rozsudok sp. zn. 31S/87/2021 z 31. januára 2023, ktorým správnu žalobu sťažovateľky zamietol. Tento rozsudok bol sťažovateľke doručený 7. marca 2023.

5. Sťažovateľka podala proti nemu kasačnú sťažnosť 5. apríla 2023. Krajský súd ju vyzval na zaplatenie súdneho poplatku 11. apríla 2023, ktorý sťažovateľka uhradila v stanovenej lehote. Sťažovateľke doručil 21. augusta 2023 vyjadrenie žalovaného daňového úradu zo 4. mája 2023 k jej kasačnej sťažnosti. Podľa tvrdenia sťažovateľky je toto posledný procesný úkon vo veci. Najvyšší správny súd je v konaní o jej kasačnej sťažnosti odvtedy viac ako rok a pol úplne nečinný a toto konanie trvá už viac ako dva roky. Sťažovateľka namieta aj celú dĺžku konania o svojich nárokoch na úroky z oneskoreného vrátenia daňového preplatku pred správny súdmi (v trvaní viac ako 8 rokov).

6. K ústavnoprávnym aspektom veci sťažovateľka uviedla, že predmetné konanie nie je právne a ani skutkovo zložité, ide o štandardnú vec. Podľa svojho vyjadrenia k predĺženiu konania neprispela a splnila riadne a včas všetky povinnosti uložené súdom. K priet'ahom došlo v dôsledku zmätočných a nepreskúmateľných rozhodnutí krajského súdu, ktoré boli dvakrát zrušené a tretím rozsudkom krajský súd pri rovnakom skutkovom a právnom stave rozhodol opačne.

7. Sťažovateľka požaduje priznanie finančného zadosťučinenia 5 000 eur ako kompenzáciu za inflačné znehodnotenie požadovaných úrokov za neoprávnené zadržovanie svojich peňazí.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

8. Úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je okrem iného posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. K iným dôvodom, ktoré môžu zakladať záver o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti, nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci, posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu.

9. Pri výklade základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd zároveň osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť.

10. Ústavný súd zohľadňuje aj rozhodovaciu prax a judikatúru ESLP, podľa ktorej v civilných veciach dĺžka súdneho konania na jednom stupni v trvaní dvoch až troch rokov v závislosti od povahy vecí nie je v rozpore s právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. Humen proti Poľsku, rozsudok z 15. 10. 1999, body 58 a 69, Calvelli a Ciglio proti Taliansku, rozsudok zo 17. 1. 2002, body 64, 65 a 66).

11. Ústavný súd vo svojej judikatúre súvisiacej s namietaným porušením základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy opakovane pripomína, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09). V prípade, keď ústavný súd pri predbežnom prerokovaní zistí, že namietaný postup všeobecného súdu sa nevyznačuje takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, sťažnosť spravidla odmieta ako zjavne neopodstatnenú (napr. IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010, I. ÚS 96/2011).

12. Napadnuté konanie o kasačnej sťažnosti sťažovateľky ako celok trvá od 5. apríla 2023 a ku dňu podania tejto ústavnej sťažnosti jeho celková dĺžka predstavuje 2 roky a 4 mesiace, čo nepresahuje štandardnú dĺžku súdneho konania na jednom stupni sústavy súdov (dva až tri roky), hoci ide už o hraničnú dobu. Na dôvažok uvedeného však ústavný súd akcentuje, že z obsahu ústavnej sťažnosti nevyplýva, kedy bola vec predložená krajským súdom na rozhodovanie najvyššiemu správnomu súdu, a teda kedy presne nastal moment, od ktorého je možné pričítať namietané prietahy práve označenému porušovateľovi – najvyššiemu správnomu súdu.

13. Vzhľadom na už uvedené by ústavný súd ani po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie reálne nemohol dospieť k záveru o porušení základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jej práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, preto aj túto jej ústavnú sťažnosť odmietol primárne podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej

republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ako zjavne neopodstatnenú.

14. V závere ústavný súd poukazuje na to, že povinnosťou sťažovateľa vyplývajúcou z § 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde je pripojiť aj kópiu právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu, ktorým malo dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd. V uvedenom zmysle aj neuvedenie konkrétnej spisovej značky napadnutého konania najvyššieho správneho súdu napriek predchádzajúcemu upozorneniu zo strany ústavného súdu na potrebu jej doplnenia by bolo spôsobilé založiť nedostatok náležitostí ústavnej sťažnosti, čo pri súčasnom zastúpení advokátom mohlo rezultovať aj do odmietnutia tejto ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nedostatok náležitostí ustanovených zákonom.

15. V závere ústavný súd dodáva, že toto uznesenie nebráni sťažovateľke, aby sa opätovne obrátila so sťažnosťou na ústavný súd, ak dospeje k záveru, že najvyšší správny súd naďalej nepostupuje v konaní o kasačnej sťažnosti spôsobom efektívne smerujúcim k nastoleniu jej právnej istoty.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. septembra 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu